

Че като ревнаха единъ подиръ други пѣвцитѣ, че като почнаха да пѣятъ едни „Тихъ бѣлъ Дунавъ се вълнува“, а други „О, Добруджански край“, пѣкъ като запищѣха и момичетата „Цвѣте мило, цвѣте красно“ следъ тѣхъ — стана една една олелия, гдето никой не може разбра, кой пѣе и кой слуша.

Сега се отвори друга врата и надъ главитѣ на пѣвцитѣ се разнесе гласътъ на госпожа Денка:

Млъкте бре, шайкаджии! . . .

Млъкнаха дечурлигата пакъ и наново се замислиха, на какво да играятъ. Отвързаха вжето за прането, раздѣлиха се на две партии и почнаха да теглятъ.

— Ама безъ викане, — пошепна Борко. — Както е тръгнало днесъ, може и бой да ядемъ. . .

— Дърпай! — прекъсна го Коцето.

— Дръжъ се — ха сега! — извика Ценко.

Подърпаха, потеглиха. Отъ едната страна изведнажъ изпустанаха вжето, и другитѣ се натъркаляха като тикви по земята. Единъ писна „охъ“, другъ се завайка „ахъ“, нѣкой пѣкъ почна да се смѣе и да квичи, докато отъ балкона на третата кооперация се надвеси буля Пелагия:

— Млъкте бре, поганци! Нѣмате ли умъ и уши да разберете, какво ви се говори!

Какво да се прави? — замислиха се децата и насѣдаха по земята. Всѣки гледа наоколо и се мъчи да измисли нѣщо, а по едно време Борко вдигна глава къмъ прозореца на втория етажъ.

— Коце бе, — рече той. — Не дими ли нѣщо въ стаята на така Гина?

Загледаха се всички нататъкъ.

Презъ прозореца на кълба се точеше синкавъ димъ, облизваше стената и се навдигаше нагоре.

Въ цѣлия дворъ миришеше на изгорѣли парцали.

— Нѣщо гори тамъ, Борко.

— Тя излѣзе, а въ стаята нѣщо се е запазило. Дали нѣма да стане нѣкой пожаръ?

Всички гледаха нагоре и виждаха, какъ пушекътъ расте и се сгъстява.

Изведнажъ Борко скочи правъ и се развика.

— Какво сме се заяпали тамъ? Пожаръ има, пѣкъ ние стоимъ съ скръстени ржце. Стефчо, тичай на улицата и кажи на стражаря. Коце, хайде да изгасимъ огъня.

— Хайде — ама какъ.

— Ще влѣземъ въ стаята, ще изтеглимъ маркуча и ще полѣземъ огъня съ вода.

— Какъ ще влѣземъ, когато така Гина излѣзе.

Борко се замисли.

— Слушайте, — заговори полека той. — Ние живѣемъ въ етажа надъ така Гина. Отъ нашия балконъ съ това вжже ще се